James

Chapter 1

- ^{1} ιακωβος θεου και κυριου ιησου χριστου δουλος ταις δωδεκα φυλαις ταις εν τη διασπορα χαιρειν
- ^{2} πασαν χαραν ηγησασθε αδελφοι μου οταν πειρασμοις περιπεσητε ποικίλοις
- ^{3} γινωσκοντες οτι το δοκιμιον υμων της πιστεως κατεργαζεται υπομονην
- ^{4} η δε υπομονη εργον τελειον εχετω ινα ητε τελειοι και ολοκληροι εν μηδενι λειπομενοι
- ^{5} ει δε τις υμων λειπεται σοφιας αιτειτω παρα του διδοντος θεου πασιν απλως και μη ονειδιζοντος και δοθησεται αυτω
- 6 αιτειτω δε εν πιστει μηδεν διακρινομενος ο γαρ διακρινομενος εοικεν κλυδωνι θαλασσης ανεμιζομενω και ριπιζομενω
- ^{7} μη γαρ οιέσθω ο ανθρωπος εκείνος οτι λημψεται τι παρα του κυρίου
- ^{8} anhr diyucos akatastatos en pasais tais odois auton
- ^{9} kaucashw de o {VAR1: [o] } {VAR2: o } adelfog o tapeinos en tw umei autou
- ^{10} ο δε πλουσιος εν τη ταπεινωσει αυτου οτι ως ανθος χορτου παρελευσεται
- 11 ανετείλεν γαρ ο ηλίος συν τω καυσωνί και εξηρανέν τον χορτον και το ανθός αυτου έξεπεσεν και η ευπρεπεία του προσωπού αυτου απώλετο ουτώς και ο πλουσίος εν ταις πορείαις αυτού μαρανθησεται
- ^{12} μακαριος ανηρ ος υπομενει πειρασμον οτι δοκιμος γενομενος λημψεται τον στεφανον της ζωης ον επηγγειλατο τοις αγαπωσιν αυτον
- ¹³ μηδεις πειραζομενος λεγετω οτι απο θεου πειραζομαι ο γαρ θεος απειραστος εστιν κακων πειραζει δε αυτος ουδενα
- ^{14} εκαστος δε πειραζεται υπο της ιδιας επιθυμιας εξελκομενος και δελεαζομενος

- ^{15} ειτα η επιθυμια συλλαβουσα τικτει αμαρτιαν η δε αμαρτια αποτελεσθεισα αποκυει θανατον
- ¹⁶ μη πλανασθε αδελφοι μου αγαπητοι
- 17 πασα δοσις αγαθη και παν δωρημα τελειον ανωθεν εστιν καταβαινον απο του πατρος των φωτων παρ ω ουκ ενι παραλλαγη η τροπης αποσκιασμα
- ^{18} βουληθεις απέκυησεν ημάς λούω αληθείας εις το είναι ημάς απάρχην τίνα των αυτού κτισμάτων
- ^{19} ιστε αδελφοι μου αγαπητοι εστω δε πας ανθρωπος ταχυς εις το ακουσαι βραδυς εις το λαλησαι βραδυς εις οργην
- ^{20} οργη γαρ ανδρος δικαιοσυνην θεου ουκ εργαζεται
- 21 διο αποθεμενοι πασαν ρυπαριαν και περισσειαν κακιας εν πραυτητι δεξασθε τον εμφυτον λογον τον δυναμενον σωσαι τας ψυχας υμων
- 22 γινεσθε δε ποιηται λογου και μη μονον ακροαται {VAR1: ακροαται μονον } {VAR2: μονον ακροαται } παραλογιζομενοι εαυτους
- ^{23} ότι ει τις ακροατης λογού εστίν και ου ποιητης ουτός εοικέν ανδρί κατανοούντι το προσώπον της γενέσεως αυτού εν εσόπτρω
- ^{24} κατενοήσεν γαρ εαυτον και απεληλυθεν και ευθεως επελαθετο οποίος ην
- 25 ο δε παρακυψας εις νομον τελειον τον της ελευθεριας και παραμεινας ουκ ακροατης επιλησμονης γενομενος αλλα ποιητης εργου ουτος μακαριος εν τη ποιησει αυτου εσται
- ^{26} ει τις δοκει θρησκος ειναι μη χαλιναγωγων γλωσσαν αυτου {VAR1: εαυτου } {VAR2: αυτου } αλλα απατων καρδιαν αυτου {VAR1: εαυτου } {VAR2: αυτου }
- ^{27} θρησκεια καθαρα και αμιαντος παρα τω θεω και πατρι αυτη εστιν επισκεπτεσθαι ορφανους και χηρας εν τη θλιψει αυτων ασπίλον εαυτον τηρειν απο του κοσμου

Chapter 2

- ^{1} αδελφοι μου μη εν προσωπολημψιαις έχετε την πιστιν του κυριου ημών ιησού χριστού της δοξης
- ² εαν γαρ εισελθη εις συναγωγην υμων ανηρ χρυσοδακτυλιος εν εσθητι λαμπρα εισελθη δε και πτωχος εν ρυπαρα εσθητι
- ³ επιβλεψητε δε επι τον φορουντα την εσθητα την λαμπραν και ειπητε συ καθου ωδε καλως και τω πτωχω ειπητε συ στηθι η καθου εκει {VAR1: η καθου εκει } {VAR2: εκει η καθου } υπο το υποποδιον μου
- ^{4} ου διεκριθητε εν εαυτοις και εγενεσθε κριται διαλογισμων πονηρων
- 5 ακουσατε αδελφοι μου αγαπητοι ουχ ο θεος εξελεξατο τους πτωχους τω κοσμω πλουσιους εν πιστει και κληρονομους της βασιλειας ης επηγγειλατο τοις αγαπωσιν αυτον
- ^{6} υμεις δε ητιμασατε τον πτωχον ουχ οι πλουσιοι καταδυναστευουσιν υμων και αυτοι ελκουσιν υμας εις κριτηρια
- ^{7} our autoi blasqhmousin to kalon onoma to epiklhben eq umas
- ^{8} ει μεντοι νομον τελειτε βασιλικον κατα την γραφην αγαπησεις τον πλησιον σου ως σεαυτον καλως ποιειτε
- ^{9} ει δε προσωπολημπτειτε αμαρτιαν εργαζεσθε ελεγχομενοι υπο του νομου ως παραβαται
- ^{10} οστις γαρ ολον τον νομον τηρηση πταιση δε εν ενι γεγονεν παντων ενοχος
- 11 ο γαρ ειπων μη μοιχευσης ειπεν και μη φονευσης ει δε ου μοιχευεις φονευεις δε γεγονας παραβατης νομου
- ^{12} ουτως λαλειτε και ουτως ποιειτε ως δια νομου ελευθεριας μελλοντες κρινεσθαι
- ^{13} η γαρ κρισις ανέλεος τω μη ποιησαντι έλεος κατακαυχαται έλεος κρισέως
- ^{14} τι {VAR2: το } οφελος αδελφοι μου εαν πιστιν λεγη τις εχειν εργα δε μη εχη μη δυναται η πιστις σωσαι αυτον
- 15 εαν αδελφος η αδελφη γυμνοι υπαρχωσιν και λειπομενοι της εφημερου τροφης

- 16 ειπη δε τις αυτοις εξ υμων υπαγετε εν ειρηνη θερμαινεσθε και χορταζεσθε μη δωτε δε αυτοις τα επιτηδεια του σωματος τι {VAR2: το } οφελος
- ^{17} ουτως και η πιστις εαν μη εχη εργα νεκρα εστιν καθ εαυτην
- ^{18} αλλ έρει τις συ πιστιν έχεις καγώ έργα έχω δείξον μοι την πιστιν σου χώρις των έργων καγώ σοι δείξω έκ των έργων μου την πιστιν
- ^{19} συ πιστευεις οτι εις ο θεος εστιν {VAR1: θεος εστιν } {VAR2: εστιν ο θεος } καλως ποιεις και τα δαιμονια πιστευουσιν και φρισσουσιν
- ^{20} beleic de gnoual w andrope kene oti h pistic coric ton ergon argh estin
- ^{21} αβρααμ ο πατηρ ημών ουκ εξ εργών εδικαιώθη ανενεγκάς ισάακ τον υιον αυτού επι το θυσιαστηριον
- ^{22} βλεπεις οτι η πιστις συνηργει τοις εργοις αυτου και εκ των εργων η πιστις ετελειωθη
- ²³ και επληρωθη η γραφη η λεγουσα επιστευσεν δε αβρααμ τω θεω και ελογισθη αυτω εις δικαιοσυνην και φιλος θεου εκληθη
- ^{24} ορατε οτι εξ εργων δικαιουται ανθρωπος και ουκ εκ πιστεως μονον
- 25 ομοιως δε και ρααβ η πορνη ουκ εξ εργων εδικαιωθη υποδεξαμενη τους αγγελους και ετερα οδω εκβαλουσα
- ^{26} ωσπερ γαρ {VAR2: γαρ } το σωμα χωρις πνευματος νεκρον εστιν ουτως και η πιστις χωρις εργων νεκρα εστιν

Chapter 3

- ^{1} μη πολλοι διδασκαλοι γινεσθε αδελφοι μου ειδοτες οτι μειζον κριμα λημψομεθα
- ^{2} πολλα γαρ πταιομέν απάντες ει τις εν λογώ ου πταιεί ουτος τέλειος ανηρ δυνάτος χαλιναγώγησαι και ολον το σώμα
- ^{3} ει δε των ιππων τους χαλινους εις τα στοματα βαλλομεν εις το πειθεσθαι αυτους ημιν και ολον το σωμα αυτων μεταγομεν
- ⁴ ιδου και τα πλοια τηλικαυτα οντα και υπο ανεμων σκληρων ελαυνομενα μεταγεται υπο ελαχιστου πηδαλιου οπου η ορμη του ευθυνοντος βουλεται

- ^{5} ουτως και η γλωσσα μικρον μελος εστιν και μεγαλα αυχει ιδου ηλικον πυρ ηλικην υλην αναπτει
- 6 και η γλωσσα πυρ ο κοσμος της αδικιας η γλωσσα καθισταται εν τοις μελεσιν ημων η σπιλουσα ολον το σωμα και φλογιζουσα τον τροχον της γενεσεως και φλογιζομενη υπο της γεεννης
- ^{7} πασα γαρ φυσις θηριών τε και πετείνων ερπετών τε και εναλιών δαμαζεται και δεδαμασται τη φυσεί τη ανθρωπίνη
- ^{8} την δε γλωσσαν ουδεις δαμασαι δυναται ανθρωπων ακαταστατον κακον μεστη ιου θανατηφορου
- 9 εν αυτη ευλογουμεν τον κυριον και πατερα και εν αυτη καταρωμεθα τους ανθρωπους τους καθ ομοιωσιν θεου γεγονοτας
- ^{10} εκ του αυτου στοματος εξερχεται ευλογια και καταρα ου χρη αδελφοι μου ταυτα ουτως γινεσθαι
- ^{11} μητι η πηγη εκ της αυτης οπης βρυει το γλυκυ και το πικρον
- ^{12} μη δυναται αδελφοι μου συκη ελαιας ποιησαι η αμπελος συκα ουτε αλυκον γλυκυ ποιησαι υδωρ
- 13 τις σοφος και επιστημών εν υμιν δειξατώ εκ της καλης αναστροφης τα εργα αυτού εν πραυτητι σοφιας
- ^{14} ει δε ζηλον πικρον έχετε και εριθείαν εν τη καρδια υμων μη κατακαυχασθε και ψευδέσθε κατα της αληθείας
- ^{15} ουκ εστιν αυτη η σοφια ανωθεν κατερχομενη αλλα επιγειος ψυχικη δαιμονιωδης
- ^{16} οπου γαρ ζηλος και εριθεια εκει ακαταστασια και παν φαυλον πραγμα
- ^{17} η δε ανωθεν σοφια πρωτον μεν αγνη εστιν επειτα ειρηνικη επιεικης ευπειθης μεστη ελεους και καρπων αγαθων αδιακριτος ανυποκριτος
- ^{18} καρπος δε δικαιοσυνης εν ειρηνη σπειρεται τοις ποιουσιν ειρηνην

Chapter 4

 ^{1} ποθεν πολεμοι και ποθεν μαχαι εν υμιν ουκ εντευθεν εκ των ηδονων υμων των στρατευομενων εν τοις μελεσιν υμων

- ² επιθυμειτε και ουκ έχετε φονευετε και ζηλουτε και ου δυνασθε επιτυχειν μαχέσθε και πολεμειτε ουκ έχετε δια το μη αιτεισθαι υμας
- ^{3} αιτειτε και ου λαμβανετε διοτι κακως αιτεισθε ινα εν ταις ηδοναις υμων δαπανησητε
- ^{4} μοιχαλιδες ουκ οιδατε οτι η φιλια του κοσμου εχθρα του θεου εστιν ος εαν ουν βουληθη φιλος ειναι του κοσμου εχθρος του θεου καθισταται
- ^{5} η δοκειτε οτι κενως η γραφη λεγει προς φθονον επιποθει το πνευμα ο κατωκισεν εν ημιν
- 6 μειζονα δε διδωσιν χαριν διο λεγει ο θεος υπερηφανοις αντιτασσεται ταπεινοις δε διδωσιν χαριν
- ^{7} upotaghte oun tw hew antisthte de tw diabolw kai jeuxetai as umwn
- ^{8} εγγισατε τω θεω και εγγιει {VAR1: εγγισει } {VAR2: εγγιει } υμιν καθαρισατε χειρας αμαρτωλοι και αγνισατε καρδιας διψυχοι
- ^{9} ταλαιπωρησατε και πενθησατε και κλαυσατε ο γελως υμων εις πενθος μετατραπητω και η χαρα εις κατηφειαν
- ^{10} ταπεινωθητε ενωπιον κυριου και υψωσει υμας
- 11 μη καταλαλειτε αλληλων αδελφοι ο καταλαλων αδελφου η κρινων τον αδελφον αυτου καταλαλει νομου και κρινει νομον ει δε νομον κρινεις ουκ ει ποιητης νομου αλλα κριτης
- ^{12} εις εστιν ο {VAR2: [0] } νομοθετης και κριτης ο δυναμενος σωσαι και απολεσαι συ δε τις ει ο κρινων τον πλησιον
- 13 αγε νυν οι λεγοντες σημερον η αυριον πορευσομεθα εις τηνδε την πολιν και ποιησομεν εκει ενιαυτον και εμπορευσομεθα και κερδησομεν
- ^{14} οιτίνες ουκ επιστάσθε το {VAR2: το } της αυρίον ποιά η ζωή υμών ατμίς γαρ έστε η {VAR2: η } προς ολίγον φαινομένη επείτα και αφανίζομένη
- ^{15} αντι του λεγειν υμας εαν ο κυριος θεληση {VAR1: θελη } {VAR2: θεληση } και ζησομέν και ποιησομέν τουτο η εκείνο
- ^{16} υυν δε καυχασθε εν ταις αλαζονειαις υμων πασα καυχησις τοιαυτη πονηρα εστιν

 ^{17} είδοτι ουν κάλον ποιείν και μη ποιούντι αμάρτια αυτώ εστίν

Chapter 5

- ^{1} αγε νυν οι πλουσιοι κλαυσατε ολολυζοντες επι ταις ταλαιπωριαις υμων ταις επερχομεναις
- ^{2} ο πλουτος υμων σεσηπεν και τα ιματια υμων σητοβρωτα γεγονεν
- ^{3} ο χρυσος υμων και ο αργυρος κατιωται και ο ιος αυτων εις μαρτυριον υμιν εσται και φαγεται τας σαρκας υμων ως πυρ εθησαυρισατε εν εσχαταις ημεραις
- ⁴ ιδου ο μισθος των εργατων των αμησαντων τας χωρας υμων ο αφυστερημενος {VAR1: αφυστερημενος } {VAR2: απεστερημενος } αφ υμων κραζει και αι βοαι των θερισαντων εις τα ωτα κυριου σαβαωθ εισεληλυθαν {VAR1: εισεληλυθαν } {VAR2: εισεληλυθασιν }
- ^{5} ετρυφησατε επι της γης και εσπαταλησατε εθρεψατε τας καρδιας υμων εν ημερα σφαγης
- ^{6} katedikasate ejoneusate ton dikaion ouk antitassetai umin
- ⁷ μακροθυμησατε ουν αδελφοι εως της παρουσιας του κυριου ιδου ο γεωργος εκδεχεται τον τιμιον καρπον της γης μακροθυμων επ αυτω εως λαβη προιμον και οψιμον
- ⁸ μακροθυμησατε και υμεις στηριξατε τας καρδιας υμων οτι η παρουσια του κυριου ηγγικεν
- ^{9} μη στεναζετε αδελφοι κατ αλληλων ινα μη κριθητε ιδου ο κριτης προ των θυρων εστηκεν
- ^{10} υποδειγμα λαβετε αδελφοι της κακοπαθιας και της μακροθυμιας τους προφητας οι ελαλησαν εν τω ονοματι κυριου

- 11 ιδου μακαριζομεν τους υπομειναντας την υπομονην ιωβ ηκουσατε και το τελος κυριου ειδετε οτι πολυσπλαγχνος εστιν ο κυριος και οικτιρμων
- ^{12} προ παντών δε αδέλφοι μου μη ομνύετε μητέ τον ουράνον μητέ την γην μητέ αλλον τίνα ορκόν ητώ δε υμών το ναι ναι και το ου ου ίνα μη υπό κρισιν πέσητε
- ^{13} κακοπαθει τις εν υμιν προσευχεσθω ευθυμει τις ψαλλετω
- 14 ασθενει τις εν υμιν προσκαλεσασθω τους πρεσβυτερους της εκκλησιας και προσευξασθωσαν επ αυτον αλειψαντες αυτον {VAR2: [αυτον] } ελαιω εν τω ονοματι κυριου {VAR1: [του κυριου] } {VAR2: του κυριου }
- ^{15} και η ευχη της πιστέως σωσεί τον καμνοντά και εγέρει αυτόν ο κυρίος καν αμάρτιας η πεποίηκως αφέθησεται αυτώ
- 16 εξομολογεισθε ουν αλληλοις τας αμαρτιας και προσευχεσθε {VAR1: προσευχεσθε } {VAR2: ευχεσθε } υπερ αλληλων οπως ιαθητε πολυ ισχυει δεησις δικαιου ενεργουμενη
- 17 ηλιας ανθρωπος ην ομοιοπαθης ημιν και προσευχη προσηυξατο του μη βρεξαι και ουκ εβρεξεν επι της γης ενιαυτους τρεις και μηνας εξ
- ^{18} και παλιν προσηυξατο και ο ουρανος υετον εδωκεν και η γη εβλαστησεν τον καρπον αυτης
- ^{19} αδελφοι μου εαν τις εν υμιν πλανηθη απο της αληθειας και επιστρεψη τις αυτον
- ^{20} υινωσκετε {VAR1: υινωσκετε } {VAR2: υινωσκετω } οτι ο επιστρεψας αμαρτωλον εκ πλανης οδου αυτου σωσει ψυχην αυτου εκ θανατου και καλυψει πληθος αμαρτιών